

ОРГАНИЗАЦИЯ НА
БЪЛГАРСКИТЕ МЛАДЕЖИ РАЗУЗНАВАЧИ
Български скаути

СКАУТСКА БИБЛИОТЕКА № 5

ПЪРВИ СЪЖПКИ
НА
РАЗУЗНАВАЧЪТЪ

—КАНДИДАТЪ РАЗУЗНАВАЧЪ—

Написалъ : СТ. ЯНЧУЛОВЪ

СОФИЯ
ПЕЧАТНИЦА НА АРМ ВОЕННО-ИЗДАТЕЛСКИ ФОНДЪ
1925

ОРГАНИЗАЦИЯ НА
БЪЛГАРСКИТЪ МЛАДЕЖИ РАЗУЗНАВАЧИ
Български скаути

СКАУТСКА БИБЛИОТЕКА № 5

ПЪРВИ СТЪПКИ
НА
РАЗУЗНАВАЧЪТЪ

—КАНДИДАТЪ РАЗУЗНАВАЧЪ—

Написалъ : СТ. ЯНЧУЛОВЪ

СОФИЯ
ПЕЧАТНИЦА НА АРМ. ВОЕННО-ИЗДАТЕЛСКИ ФОНДЪ /
1925

НА ВСИЧКИ ОНИА, КОИТО
СЪ СПОМОГНАЛИ ЗА РАЗ-
ВОЯ НА РАЗУЗНАВАЧЕСТВО-
ТО ВЪ БЪЛГАРИЯ

СТ. А. ЯНЧУЛОВЪ
АКЕЛА

Новакъ

Навършилъ 12 години, ти идешъ въ нашата организация, не защото е хубаво да бждешъ разузнавачъ, не защото ще носишъ кжси панталонки, кафява риза и шапка съ широка периферия, а затова, защото желаяшъ да станешъ добъръ гражданинъ на нашето хубаво и мило Отечество — България.

Помисли добре, че ако не бѣше дошелъ въ нашата организация, ето какъвъ щеше да бждешъ:

Щеше да отидеш да играеш на улицата, отъ гдето пъкъ щеше да се научиш да пушиш и пиеш и на редъ други пороци, които ще те направятъ единъ лошъ членъ на обществото, въ което живеешъ, въ семейството на което ти утре ще бждешъ глава. И тогава, като такъвъ — какъвъ смисълъ има да живѣешъ, щомъ не принасяшъ никаква полза на нашето Отечество?

Затоа ако дойдешъ въ нашитѣ редове, ние ще те направимъ единъ силенъ човѣкъ, устойчивъ като вѣковникъ джбъ, при това добъръ гражданинъ, който искренно да люби родината си, годенъ членъ на обществото и достоенъ водачъ на бждашето си семейство.

На всичко това, ще се научишъ само следъ като си билъ въ редоветѣ на разузнавачитѣ, всрѣдъ природата, като закалишъ характера си и започнешъ да живѣешъ не само за себе си, а и за другитѣ около тебъ.

Ние ще създадемъ въ тебъ единъ идеалъ, безъ които днесъ, никой не може да живѣе.

Ние ще ти откриемъ, ония тайни на живота, които ще направятъ сжществуванетоъ ти приятно.

Най-после ние ще те научимъ да бждешъ трудолюбивъ, пестеливъ, честенъ, откровенъ и наредъ други качества, така нужни човѣку за да преуспѣе въ живота.

Всичко това ти ясно го съзнавашъ.

Всрѣдъ нашитѣ редове, нѣма богатъ, нѣма беденъ, нѣма уменъ, нѣма глупавъ. Всички сж равни предъ нашия идеалъ, предъ нашия законъ и предъ нашия девизъ.

Въ нашитѣ редове всички работятъ за България, за другитѣ и после за себе си.

Ето каква е нашата организация!

И за това само следъ като дълго и добре размислишъ — *ела при насъ*.

Ние ще те приберемъ съ отворени обятия; ние ще ти обещаемъ, че отъ тебъ ще създадемъ човѣкъ въ истинската смисълъ на думата.

Въ тебъ ще създадемъ идеалъ, съ който да водишъ и другитѣ въ истинския пътъ на живота.

Ти ще станешъ водачъ.

Мисията ти ще бжде тежка, пжтя труденъ, обаче идеалътъ ни ще те ржководи и ще ти вдѣхва куражъ въ всяко благородно дѣло.

Ето какво нѣщо е разузнавачът!

Днесъ или утре, следъ като си прочелъ горнитѣ редове, непременно ще се явишъ предъ началника на отряда и ще пожелаешъ да се запишешъ въ нашитѣ редове. За това трѣбва да се подготвишъ. Той нѣма да ти откаже приемането въ организацията, но старай се да му докажешъ, че си добъръ младежъ, за което смѣло трѣбва да му кажешъ, че искашъ да станешъ човѣкъ, че искашъ да живѣешъ, както сж живѣли всички ония българи, които не пожалиха живота си за величието на България.

Тогава съ пълно съзнание ще му поднесешъ статистическия си листъ подписанъ отъ родителитѣ ти, на които вече трѣбва да си имъ казалъ, че така както си живѣлъ нѣма полза, нито за тѣхъ, нито за самия тебъ, че искашъ вече още отъ малкъ да се научишъ на трудъ и пестеливостъ за да не бждешъ, когато станешъ голѣмъ, въ тяжесть на самитѣ тѣхъ и на обществото; че това нѣма да ти пречи на уроцитѣ, а напротивъ ще станешъ единъ примѣренъ ученикъ, който знае защо трѣбва да се учи. Бжди увѣренъ, че следъ всичко това, баща ти съ радостъ ще подпише листа, защото ще остане праятно изненаданъ отъ думитѣ ти и ще има пълна вѣра въ тебъ, защото вижда, че вече не му говоришъ като малко дете, а като уменъ младежъ.

Направилъ всичко това, лесно ще намѣришъ двама твой другари отъ отряда, които ще гарантиратъ за тебъ т. е., че ти действительно ще станешъ истински разузнавачъ и че ще изпълнявашъ всичкитѣ си задължения като такъвъ.

Най-после, ето готовъ да влезешъ въ нашата организация.

Кандидатъ-разузнавачъ

1. Да е присъществувалъ най-малко на 4 редовни сбора

Мое малко братче,

Позволи ми да те нареча съ това име, защото съ постъпването си въ организацията ти ставашъ членъ на онова голѣмо братство на разузнавачитѣ отъ цѣлия свѣтъ, което брои милиони разузнавачи въ свойтѣ редове. Но не само това

ми дава право да те нарека така. То ми се повелява като пръвъ дългъ следствие и на единъ отъ нашитѣ закони, на които ние безпрекословно се подчиняваме, и които съставляватъ нашата морална опора.

Знамъ, че ще останешъ въ неудомение като прочетешъ, че трѣбва да си присъствувалъ на четири сбора на отряда, въ който си постъпилъ. — Нима нѣматъ вѣра въ мене, та още ме подлагатъ на изпитание, ще си помислишъ? Но азъ ще ти отговоря. Не, ние искаме да видишъ, какъ живѣемъ по между си, да видишъ нашия животъ всрѣдъ обществото, да се изпиташъ самъ дали ще можешъ да понесешъ нашия порядъкъ и дали ще ти се понрави всичко онова, което ние правимъ чрезъ думитѣ и дѣлата си.

Ние те оставаме свободенъ да решишъ самъ и да влезешъ доброволно въ нашата организация, безъ да бжде упражнено надъ тебъ нѣкакво насилие, безъ твоята съвестъ да бжде излъгана.

Четиртѣхъ сбора, които ще минешъ съ твоитѣ братя разузнавачи ще ти дадатъ напълно представа за нашия животъ. Всрѣдъ разузнавачитѣ отъ патрула, въ който си зачисленъ, ти ще имашъ въз-

можност да разберешъ защо учимъ сигнализацията, защо учимъ възпитаніе, защо разузнавачитѣ сж раздѣлени на по-малки групи наречени патрули, защо ние отдаваме поздравъ, даваме тържесвено обещание предъ другаритѣ си разузнавачи, защо трѣбва да изпълняваме

закона и да можемъ да подаваме първа помощъ въ несчастни случаи и пр.

Най-после на тѣхъ ще ти се даде възможност да съзрешъ оная голѣма разлика, която съществува между разузнавача и ония младежи, които цѣлъ день играятъ на улицата.

Ето защо още отъ самото ти влизане въ нашата организация на тебъ се предоставя да различишъ доброто отъ злото, хубавото отъ лошото и приятното отъ скуката. И ако разберешъ добре въ това кратко време, каква голѣма роля играе разузнавачеството въ живота на нашитѣ членове, ти на драго сърдце ще продължишъ живота си като разузнавачъ. Въ противенъ случай, можешъ да напуснешъ нашитѣ редове, безъ да обидишъ и разсърдишъ нѣкого. Но знай, че отъ тебъ тогава нѣма никой пътъ да излезе добъръ гражданинъ, добъръ членъ на семейството, искрено любящъ своята родина.

Впрочемъ отъ тебъ се иска малко смѣлостъ, малко твърдостъ и воля, за да направишъ решающата крачка и да станешъ разузнавачъ и добъръ гражданинъ на България.

II. Да знае разузнаваческия законъ, поздравъ и тайни знаци.

Разузнавачтъ е рицартъ на новото време, а организацията на българскитѣ младежи разузнавачи — голѣмо рицарско общество, което има свой законъ,

изработенъ по подобие на рицарскитѣ въ срѣднитѣ вѣкове.

Рицарския законъ, а споредъ него е съставенъ и разузнаваческия, гласи:

1. Бъди винаги на поста си и не снемай оръжието си, освенъ при спане.

2. Помагай на беднитѣ и защитавай слабитѣ.

3. Не прави работи, които биха осърбили другитѣ.

4. Бъди готовъ да защитавашъ и се сражавашъ за отечеството си.

5. Каквото и да правишъ старай се да заслужишъ честно име и слово.

6. Никога не нарушавай обещанието си.

7. Пази честта на отечеството си съ своя животъ.

8. По добре е честно да умрешъ, отколкото безчестно да живѣешъ.

9. Защитавай черквата и Царя.

10. Отнасяй се съ уважение къмъ женитѣ.

11. Говори винаги истината.

12. Бъди щедъръ и милостивъ къмъ победения.

Въз основа на този законъ българскитѣ младежи разузнавачи сж израбо-

тили свой собствень, който е и главната морална опора на разузнавачеството.

Той е следния:

1. Думата на разузнавачтъ е свещенна; той поставя честта си надъ всичко дори и надъ живота си.

Да излъжешъ това е голѣмъ порокъ. Човѣкъ който лъже, губи доверието на ближнитѣ си, той губи честта си и лъжейки другитѣ той лъже себе си. А

честъта на разузнавача е всичко. Човѣкъ може да е беденъ, но той трѣбва да има чиста, неопетнена честъ. Само така, той ще може да преуспѣе въ живота и съ гордостъ да носи името българинъ.

Разузнавачътъ винаги се покорява; той знае, че дисциплината е важна необходимостъ.

Този, който незнае да се подчинява, никой пжтъ нѣма да може да заповѣдва. Това е било така откакто съществува свѣта. Въ всѣка една работа трѣбва да има едно лице, което заповѣдва, и което носи цѣлата отговорностъ, останалитѣ

изпълняватъ неговитѣ нареждания. Онзи който не е дисциплиранъ, винаги роптае и се счита за онеправданъ. Да се покорявашъ не ще рече, че трѣбва да търпишъ всичко онова, което би потѣпкало честъта. Напротивъ покоряването и дисциплината сж двата основни камѣка, върху които лежи общественото спокойствие и солидарностъ.

3. Разузнавачътъ взема върху себе си всичката отговорностъ за дѣлата си.

Страхливеца винаги стоварва последствията на извършенитѣ отъ него непристойни дѣла, върху гърбътъ на другитѣ. Това, истинския разузнавачъ никога не може да стори, защото за извършенитѣ отъ него дѣла, той понася цѣлата отговорностъ.

4. Разузнавачътъ е вежливъ и искренъ спремо всички хора.

Вежливостъта и искреностъта сж две голѣми качества, които не всѣки човѣкъ може да притежава. Бжди вежливъ спремо женитѣ. Това е голѣмия законъ на ри-

царитѣ. Това което мислишъ съ сърцето си казвай го съ устата си. Недей позволява на злото да владѣе надъ тебъ. Хората за тебъ трѣбва да бждатъ равни. Не прави разлика въ обносигѣ си спрѣмо богати и бедни. Бжди еднакъвъ къмъ всички.

5. Разузнавачътъ счита другитѣ разузнавачи като братя и сестри, безъ разлика на социална класа.

Съ влизането си въ организацията младежа става членъ на разузнавачеството. Ето защо той трѣбва да счита членоветѣ на разузнаваческитѣ организации

въ странство и у насъ, като свой братя. Въ редоветѣ на нашата организация има и бедни и богати. Истинския разузнавачъ никога не прави разлика между тѣхъ, защото организацията не е само за единъ класъ младежи. Въ всички

членове на организацията той вижда само разузнавачи, които въ всветския си животъ може да живѣятъ въ палати и колиби. Истинския разузнавачъ помни винаги, че бедността не е порокъ.

6. Разузнавачът е смълъ и доблестенъ той винаги е готовъ да се притече въ помощъ на беднитѣ и слабитѣ, даже съ цената на живота си.

Дългътъ къмъ ближния е дългъ святъ. Ония който не може да изпълни дългътъ

си къмъ ближния, не може да носи името разузнавачъ. Дългътъ къмъ ближния не се състои въ извършването на велики подвизи, а той обхваща услугитѣ, които единъ разузнавачъ може да укаже на близкитѣ си, на беднитѣ и слабитѣ.

7. Разузнавачътъ е приятелъ на животнитѣ и се противопоставя на всѣка жестокость надъ тѣхъ.

Животнитѣ разбиратъ и чувствуватъ сжщо като човѣка. Тогава не би следвало да ги подлагаме на жестокости и да ги биемъ, както правятъ много улични деца. Едно животно, къмъ което винаги сте

се отнасяли съ добро, не сте го измъчвали и пр. винаги се радва на нашето присъствие и то по много начини изказва тази своя радостъ. Ето защо нека винаги помнимъ, че и животнитѣ страдатъ или изпитватъ радости, сжщо като човѣка.

8. Разузнавачът е веселъ и доволенъ; той търси добритѣ страни въ всѣко нѣщо.

Доброто разположение у човѣка е половинъ здраве. Когато човѣкъ е веселъ и спокоенъ, той винаги вижда нѣщата подъ съвсемъ друга форма, отколкото когато е ядосанъ. Гнѣвътъ е винаги лошъ

сѣветникъ. Колко хора сж извършвали лоши работи въ раздражено сѣстояние. Ако ние сме винаги весели ще бждемъ и винаги доволни. Въ всѣка една работа разузнавачътъ трѣбва да търси ползватата целъ. Започнатата работа той изкарва

до край безъ да се сърди при неуспѣхъ, а напротивъ съ пѣсни или подсвирвания той я започва отново съ по-големъ жаръ.

9. Разузнавачътъ е трудолюбивъ и постояненъ.

Трудътъ и постоянството сж две необходими нѣща за преуспѣването на човѣка въ живота. Благодарение на труда, ние днесъ сме свидетели на много примѣри, въ които бедни хора сж се издигнали до високи положения. Мързелътъ е порокъ, отъ който страдатъ мнозина. Разузнавачътъ, който се готви да стане добъръ гражданинъ, не трѣбва да бжде

укоряванъ, че е ленивъ. Ленивостта никой пжтъ не може да създаде добри граждани. Разузнавачътъ, трѣбва да се труди и да бжде постояненъ въ работата си, защото само по този начинъ може да стане добъръ български гражданинъ.

10. Разузнавачътъ е пестеливъ и предвидливъ.

На еднакво висота съ трудолюбието и постоянството стоятъ пестеливостта и предвидливостта. Колко хора сж се виж-

дали бедни, следъ като сж прѣскали безумно богатствата си? Разузнавачътъ пести стотинкитѣ за да ги има утре левове и да може при нужда да си вземе и набави ония работи, които ще му бждатъ нужни. Никой пжтъ не трѣбва да се ку-

пуватъ работи, които не ще ни бждатъ полезни въ ежедневиия животъ. Спестенитѣ пари трѣбва най-рационално да се използватъ, а не да се харчатъ само по кинематографи сладкарници и за разни други непотрѣбни нѣща.

11. Разузнавачът е чистъ въ думитѣ, мислитѣ и дѣлата си; той пази чисто тѣлото си.

Истинскиятъ разузнавачъ никой пжтъ не слага зла умисль въ думитѣ си, никой пжтъ не е коваренъ. Той винаги мисли

само доброто на хората и на близкитѣ си и върши ония работи, които биха били полезни на обществото. Разузнавачътъ пази чисто тѣлото си, защото знае, че чистото тѣло е винаги здраво, а само въ здраво тѣло може да има здравъ духъ.

12. Разузнавачътъ е длъженъ да прави всѣки день по едно добро дѣло макаръ и най-скромното, безъ да иска за него възнаграждение. Той помни девиза си „Бжди готовъ!“

Тѣй като разузнавачътъ е млэдь рицаръ, който се обѣщава да прави по едно добро дѣло на день, той е длъженъ да спазва и да изпълнява точно даденото обещание. За изпълнението на ежедневно доброто дѣло нужно е да не забравяме дългътъ си, който носимъ като разузнавачи и да не срамуваме да предлагаме услугитѣ си на когото и да било. Разузнавачътъ трѣбва да помни девиза си Бжди готовъ!

Заповѣди обичаи и дивизи на разузнавача.

Заповѣди

Освенъ горнитѣ дванадесетъ закона разузнавачитѣ иматъ още и следнитѣ 10 заповеди, написани въ духътъ на разузнаваческия законъ. Тѣ сж:

1. Не чакай отъ другитѣ нищо, а давай самъ каквото можешъ и не приемай награда.

2. Живѣй за родината и близкитѣ си.

3. Бжди рицарь, защитникъ на беднитѣ и слабитѣ и борецъ за истината.

4. Укрепявай тѣлото и просвещавай ума си.

5. Нека волята ти бжде като силно изопната тетива, на лжкъ.

6. Подражай на разузнаваческия покровитель Св. Георги Побѣдоносецъ, поразявай злото въ свѣта, но преди всичко порази злия духъ въ себе си.

7. Нека първата ти мисълъ бжде за другитѣ, а втората за самия тебъ.

8. Расти на високо като могъщъ джбъ, а не пълзи по земята като бръшлянъ.

9. Бжди утре по-добъръ, отколкото си билъ вчера и днесъ.

10. Носи Бога въ сърдцето си и помни разузнаваческия си девизъ: „Бжди готовъ!“

Обичаи

Както заповедитѣ така и обичаитѣ сж изработени въ духътъ на закона. Тѣ сж:

Разузнавачътъ никога не се излежава. Следъ като стане, той веднага поставя въ редъ леглото си, измива се добре и вчесва самъ коситѣ си. Разузнавачътъ винаги ходи изправенъ облеченъ въ чисти

и скромни дрѣхи. Той нито пуши, нито пакъ употребява алкохолъ. Истинския разузнавачъ се познава по своята веселостъ. Той е винаги усмихнатъ, а въ трудно положение той пѣе и свири съ уста. Вежливостта е главно качество на разузнавача. Дори когато е обиденъ той пакъ е вежливъ и искренъ спремо всички. Той знае адреситѣ на много аптеки, доктори, на пожарната команда, за да може въ случай на нужда да помогне на хората. Той не държи ржцетѣ въ джобоветѣ, защото не ще бжде готовъ. Разузнавачътъ е извънредно много трудолюбивъ, и започнатата работа винаги изкарва до край. Най после разузнавачътъ винаги се помирява съ скаралитѣ се другари до залъзъ слънце.

Девизъ

Рицаритѣ въ миналото имали девиза — Бжди винаги готовъ! Разузнавачитѣ иматъ сжщия девизъ. Той е: *Бжди готовъ!* Въ тѣзи две думи сж заключени всичкитѣ идеали на младежа разузнавачъ. Девиза „Бжди готовъ!“ има голѣмо значение. Той напомня на разузнавача, че трѣбва да е винаги готовъ да предложи услугитѣ си на хората всѣки моментъ,

когато това е нужно. За да бъде готовъ разузнавача всѣки моментъ, той трѣбва да се подготви, да създаде въ себе си здравъ духъ, здраво тѣло и да вземе съ успѣхъ разузнаваческитѣ класове.

Ти прочете и разбра какво ни учи нашия законъ и девизъ. Ти ще станешъ истински разузнавачъ само когато спазвашъ добре закона и девиза. Той ще те напѣтва въ ежедневиия ти животъ когато ще изпълнявашъ дългътъ си къмъ Бога, родината, родителитѣ, началницитѣ и ближнитѣ ти. Ето какъ ще станешъ единъ човѣкъ съ характеръ.

Тайни знаци

1. — За следопитство

Младежа разузнавачъ трѣбва да умѣе да поставя и чете добре следопитнитѣ тайни знаци. Индийцитѣ въ миналото за предаване на своитѣ мисли си служеха съ разни рисунки, камъни, трѣви и пр. и по този начинъ отгатваха онова, което имъ било поржчано отъ други. Следопитнитѣ тайни знаци развиватъ освенъ това въ кандидата—разузнавачъ съобразителностъ, досетливостъ и редъ други качества нужни имъ въ живота. Следопитнитѣ знаци сж следнитѣ:

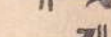
Върви по този пѣтъ

По този пѣтъ не трѣбва да вървишъ

Пречка предъ васъ при пѣтя

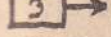
Въ тази посока се разделихме 3 на 2

Писмо скрито на три крачки въ това направление

Чакай ме тука

Азъ съмъ въ кѣщи

Вода за пиене въ това направление

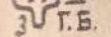
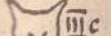
Лагера е въ това направление

Подписа на мл. разузнавачъ отъ III Соф. отр. Геор. Бенковски № 3 отъ патруль лисица

Опасностъ

2. — Съ тояга

Общ сборъ. Тоягата се хваща съ дветъ ржце хоризонтално и се движи бързо нагоре и надолу.

Стої. Тоягата е изправена вердикално надъ главата.

Тревога. Сжщо както при „Стої“, само че въ този случай тоягата се движи въ лѣво и дѣсно.

3. — Съ димъ

Знацитѣ съ димъ се даватъ като се отпускатъ по дълги и по кжси кълба пушекъ, които респективно отговарятъ на тире и точка. Огънятъ, отъ който ще даваме такива сигнали се запалва обикновенно съ такива материали, които пускатъ много димъ, като зелени пръчки тръни и т. н. Огъня следъ запалването се обвива съ платнище и следъ това се вдига за по дълго и по кратко време платнището.

Знацитѣ сж следнитѣ:

- . — . общъ сборъ.
- — . . разпръсни се
- . . . — — — . . . тревога
- . . . — сборъ на патрулнитѣ началници.

4. — Съ свѣтлина

Тайнитѣ знаци се подаватъ така сжщо и съ пламъкъ. Така червената светлина означава опасностъ, а сината общъ сборъ.

Единъ запаленъ огънь означава „тукъ има лагеръ“, два запалени огъня на близко —изгубенъ съмъ“, а три огъня „край на играта“.

5. — Съ свирка

Освенъ по-горе изброенитѣ начини, тайнитѣ знаци и сигнали се подаватъ и съ свирка. Така кжсото изсвирване означава точка, а дългото тире.

Напредъ маршъ или стой (въ зависимостъ отъ положението) — .

на дѣсно — . . .

на лѣво . — . . .

бързо

разпръсни се — — . . .

сборъ . — . . .

сборъ на патрулнитѣ началници . . . —

начало на играта — . —

край на играта . — .

тревога . . . — — — . . .

сборъ на отдѣл. началници . . . — — . —

Поздравъ

Поздравътъ е тайния знакъ, съ който се разпознаватъ разузнавачитѣ отъ цѣлия свѣтъ. Той е изразъ на симпатии и другарство къмъ лицето, на което е отдадено.

Разузнаваческия поздравъ се отдава съ дѣсната ржка по сжщия начинъ както отдаватъ поздравъ помежду си военнитѣ лица, само съ тази разлика, че малкия прѣстъ на дѣсната ржка бива свитъ и върху него се поставя палеца. Останалитѣ три прѣста сж изопнати, както тукъ е показано на рисунката.

Разузнаваческия поздравъ има заложенъ въ себе си голѣмо символистично значение. Така: тритѣ вдигнати прѣста означаватъ тритѣ точки на общанието; малкия прѣстъ натиснатъ отъ палеца означава, че силниятъ покровителствува слабия, а кръгътъ който се образува отъ палеца, малкия прѣстъ и дланъта, че разузнавачеството е мирово движение на всички младежи разузнавачи.

Поздравътъ бива обикновенъ и голѣмъ. *Обикновениятъ поздравъ* се отдава като се издигне дѣсната ржка на височина на рамото, като дланъта сочи напредъ, а положението на прѣститѣ е сжщо както при поздравъ. Той се отдава

между разузнавачитѣ въ цивилно облекло и въ форма.

Голѣмъ поздравъ се отдава отъ разузнавачитѣ когато тѣ сж въ униформа, като прѣститѣ допиратъ периферята на шапката. Този поздравъ се отдава при

вдигане националното знаме, на военното знаме, при тържествена среща и даване обещанието.

Обикновеният поздравъ съ тоягата се отдава като я държимъ изправена до рамото, а съ лѣвата ржка отдадемъ поздравъ на височината на гърдитѣ като прѣститѣ допиратъ тоягата. Дланъта при този случай сочи надолу.

При движение се отдава честь на три крачки преди лицето, което се поздравлява, а следъ като се измине то ржката се сваля.

Разузнавачитѣ отъ цѣлия свѣтъ когато се ржкуватъ правятъ това съ лѣвата ржка, а не съ дѣсната. Стискането на лѣвата ржка символизира откровенностъ и приятелство, защото тя е по близо до сърдцето. Приветственитѣ думи сж „Бжди готовъ!“, а отвѣтътъ „Винаги готовъ“

Когато нѣкой началникъ поздравя строени разузнавачи съ поздрава „Бжди готовъ!“, тѣ отговарятъ вкупомъ „Винаги готовъ“.

Викъ

Когато началникътъ даде команда „Да живѣй“ извиква се : „Да живѣй ура, да живѣй ура, да живей ура, да живей, да живѣй, да живѣй ура, ура, ура!“, което е и официал-

ния викъ на Българскитѣ младежи разузнавачи.

Знакъ

Знакътъ на българскитѣ младежи разузнавачи е трилистна лилия, подъ която се намира девизътъ „Бжди готовъ!“ Тази трилистна лилия е старъ моряшки знакъ, който е билъ отбелѣзанъ върху компаса на оная точка, която сочи винаги северъ.

Разузнаваческия знакъ има така сжщо символистично значение. Тритѣ листа на лилията изобразяватъ тритѣ точки на разузнаваческото обещание, крайнитѣ два листа показватъ, че разузнавачитѣ сж братя по между си, а срѣдния листъ съ стрелицата, която се намира върху него показва, че пжтя на скаута е правъ, постояненъ и винаги сочи къмъ северъ, мѣстото покрито съ вѣчни снѣгове, което отъ своя страна символизира душевната чистота и добродетель.

Въ срѣдата на лилията се намира едно лѣвче, символъ на българската държава, което изобразява сила, решителностъ, бодростъ и редъ други благородни качества, заложиени въ душата на българина.

Подъ лилията се намира, както казахме по горе, върху една панделка, избродиранъ девиза на организацията „Бжди готовъ!“ Това символизира, че разузнавача е винаги готовъ да предложи услугитъ си на ближния. Освенъ това бандеролката е така извита, че представлява отворени, смѣещи се устни, което показва, че разузнавачътъ е винаги веселъ и доволенъ. На долния край на девиза има прикачено едно възълче, което му напомня ежедневно добро дѣло, което разузнавача трѣбва да извършва всѣки день.

Вжзела на доброто

Разузнавачътъ е длъженъ да прави всѣки день по едно добро дѣло, защото това му повелява неговото обещание. Ето защо сутринъ, щомъ си облече униформата и върже връзката си, на краищата ѝ той направя по единъ вжзелъ, които му напомнятъ, че той е длъженъ да направи презъ деня поне едно добро дѣло. Вечеръ, когато си лега, разузнавачътъ доволенъ развързва вжзела на връзката си, ако е направилъ добро дѣло, а въ противенъ случай, на другия день, той е

длъженъ да направи две добри дѣла за да може да развърже вжзлитъ на връзката си.

Разузнаваческия сигналъ]

Разузнавачитъ отъ цѣлия свѣтъ иматъ единъ и сжщъ сигналъ. Той е следния:

Щомъ нѣкой разузнавачъ чуе този сигналъ било въ града, било въ полето или гората, той веднага му отговаря съ него. Ако следъ него последва тайния знакъ „на помощъ“, разузнавача веднага се отправя за мѣстото отъ кждѣто иде той за да помогне на нуждающия се.

Да знае цвѣтоветъ на българското знаме и по важнитъ дати изъ българската история

Българското знаме.

Историята на българското знаме се губи въ страницитъ на историята на българския народъ. Сведенията, които иматъ историцитъ за първото българско знаме

сж, че то представлявало конска опашка, която вързвали на върхът на нѣкое копие. Конската опашка тогава е символизи- рала благородство, бързина, смѣлост и др.

Такова е било знамето до покрѣства- нето на българитѣ. Следъ покрѣстването на българитѣ, знамето вече става кръстъ, символизиращъ човѣшката добродетель.

Презъ време на възстанията повдигани отъ българитѣ за освобождаването имъ отъ турско робство, знамето вече добива по другъ видъ. То е отъ зеленъ платъ, на едната страна, на което е имало над- писъ „свобода или смъртъ“, а подъ него единъ лъвъ, държещъ въ единиятъ си кракъ сабя, на другата страна е имало единъ кръстъ положенъ върху единъ полумесець и надписъ „Свобода или смъртъ“. Следъ освобождението на Бъл- гария Великото народно събрание, между другитѣ важни работи изработва и бъл- гарското знаме. То е съставено отъ три цвѣта: *бѣло*, символизиращо конста- ционно - монархическото управление на страната, *зелено* — символизиращо пло- дородието на страната и *червено* симво- лизиращо кръвта на българскитѣ си- нове паднали при осъществяването на заветнитѣ идеали на Родината ни.

Всѣки отрядъ на българскитѣ младежи разузнавачи има свое знаме. То е бъл- гарското знаме съ размиѣри 60 X 60 см. По краищата на знамето има златни ресни. Знамето се прикачва на единъ прѣтъ, който има на върха си една ли- лия. Отъ тази лилия надолу се спускатъ две ленти по цвѣта на отряда. Върху едната отъ тѣхъ се написва името на отряда, напр. I отрядъ Василь Левски, а на другата лента града.

Знамето винаги се издига сутринъ при изгревъ слънце и вечеръ при залезъ се сменя. Разузнавачитѣ, които присж- ствуватъ при издигането и снемането на знамето поздравляватъ съ голѣмия поз- дравъ всички, било сами, било въ ко- манда. При среща на военно знаме, ра- зузнавача се спира и прави голѣмиятъ поздравъ. Военното знаме е символъ на българската мощъ, напомнящо ни дългътъ къмъ родината и за ония, които сж се сражавали и умрѣли за нея.

По важни дати изъ българската история

Споредъ най-новитѣ изучвания на ис- торицитѣ се установи, че българитѣ во- дятъ произхода си отъ едно хунско племе,

което дошло отъ Азия и дълго време се скитало изъ обширнитѣ степи на Русия.

Въ 678 год. една часть отъ това племе подъ водачеството на хана Исперихъ преминава Дунава и образува първото българско царство въ северна България. За глава на това царство бива провъзгласенъ хана Исперихъ, които приелъ името Аспарухъ.

Въ 802 год., основаната отъ Аспарухъ държава се уголѣмява при встъпването на престола на царь Крумъ, който покорилъ почти цѣлия балкански полуостровъ. Въ 809 г. Крумъ пленява и самия гръцки императоръ, отъ черепа на когото споредъ обичая, направилъ чаша за пиене.

Въ 862 г. става изнамѣрването на българската азбука отъ братята Кирилъ и Методи родени въ Солунъ.

Въ 864 год. при царуването на царь Борисъ I става покръстването на българитѣ — преминаването имъ въ християнската религия.

Въ 870 г. българската църква бива призната за самостоятелна.

Въ 888 г. на българския престолъ се възкачва Борисовия синъ царь Симеонъ.

Той разширилъ българското царство до най-голѣма степенъ, което е граничило съ тритѣ морета, Бѣло, Черно и Адриатическото, обсаждалъ е нѣколко пѣти Цариградъ и подчинилъ окончателно сѣрбитѣ подъ българския скиптеръ. Презъ царуването на Симеона българската книжнина добива голѣмъ развой. Тази епоха отъ българската история носи името *златенъ вѣкъ* на българитѣ.

Симеонъ умрѣлъ въ 927 год.

Въ 971 г. източна България попада подъ гръцко робство. Въ сѣщото време въ западна България се образува западно българско царство, което траело до 1118 г. То се разширило презъ царуването на царь Самуилъ.

Въ 1186 г. двамата българи братя Асѣнъ и Петъръ повдигатъ възстание и освобождаватъ българитѣ отъ гръцко иго. За царь на българския престолъ бива избранъ Асѣнъ.

Въ 1218 г. на българския престолъ се възкачва царь Иванъ Асѣнъ II, който следъ славното за българитѣ сражение при Клокотница завладѣва цѣла Тракия, Македония и Албания. Въ 1235 г. презъ царуването на Иванъ Асѣнъ II българитѣ добиватъ свой патриархъ.

Следъ смъртта на Асѣня, българското царство запада, — въ 1278 г. на престола се качва овчаря Ивайло.

Отъ 1280—1323 г. българското царство се управлява отъ династията Тертерозци, най-забележителенъ представителъ на която е Светославъ Тертеръ.

Отъ 1323 до 1392 г. България се управлява отъ династията на Шишмановци.

Въ 1393 г. България получава първия ударъ отъ турскитѣ орди. Българската столица Търново попада подъ турско робство, а българскиятъ патриархъ Ефтимъ изпратенъ на заточение. Въ 1398 г. българитѣ попадатъ окончателно подъ турско иго.

Въ 1404 г. гръцкия патриархъ унищожава духовната властъ на българската патриаршия.

Презъ време на турското иго българитѣ били толкова измъчвани, че въ 1595 г. се обявява търновското възтание.

Въ 1657 г. турцитѣ извършватъ голѣми жестокости надъ българитѣ отъ родопския край.

Въ 1674 г. умира голѣмия българинъ Петъръ Парчевичъ, който цѣль животъ скиталъ изъ Европа за пропагандиране

идеята за освобождаване на българитѣ отъ турско робство.

Въ 1698 г. избухва Чипровското възтание, което било потушено съ голѣми жестокости.

Настъпва тъмна епоха за българитѣ. Въ тѣхъ започва вече да се убива всѣко национално чувство и когато вече били на края на пропастьта въ 1762 г. се появява историята на иеромонахъ Паисий отъ Зографския манастиръ въ Св. Гора.

Като резултатъ отъ духовното възраждане на българитѣ въ 1815 г. се открива първото българско училище въ Свищовъ, а въ 1835 г. първата българска гимназия въ Габрово открита благодарение на помощта на родолюбцитѣ Априловъ и Палаузовъ. На 28 февруарий 1870 г. българитѣ добиватъ духовна свобода и се създава българската Екзархия.

Следъ получаването на духовната свобода почувствало се силно политическото робство. Образованитѣ чети отъ Георги (Сава) Раковски, Христо Ботевъ, Стефанъ Караджата и Хаджи Димитъръ явно свидетелствуватъ за този стремежъ. Въ тази борба изпъква една велика личностъ, тази на Василъ Лезски, който „седемъ години

безъ сънъ, безъ почивка“, се скита изъ България, изложенъ ежеминутно на опасности да организира българското население въ тайни революционни организации. Обаче предателска душа издава Левски на турцитѣ въ Какринското ханче и той бѣ обѣсенъ въ София 1876 г. на онова мѣсто дѣто стои днесъ красивъ паметникъ.

Резултата отъ седемъ годишното проповедване за свободата на българитѣ отъ В. Левски се изразява въ сръдногорското или априлското въстание, което обхваща цѣла Южна-България. Въ него сж взели участие, Каблешковъ, Воловъ, Г. Бенковски, Стамболовъ, отпосле пръвъ министъръ на България, и редъ други българи. Въстанието бива жестоко потушено отъ башибузушкитѣ орди и извършени маса кланета въ Перушица, Батакъ и другаде.

Въ 1877 г. Европа възмутена отъ жестокоститѣ на турцитѣ върху българското население, позволява на Русия да обяви война на Турция, въ която руситѣ въ редъ победоносни сражения при Плъвенъ, Шипка, Стара-Загора и другаде дойдоха до Цариградъ и принудиха Турция въ 1878 г. да сключи миръ при селото Санъ-Стефано близо до Цариградъ. Обаче нѣкои

отъ великитѣ сили не позволиха да има Велика България и като резултатъ отъ това се появява Берлинския договоръ, който разпокжса България на 5 части.

Следъ освобождението на България за князь бѣ избранъ Александъръ Батембергъ.

На 6 септемврий 1885 г. става съединението на северна съ южна България, а така сжщо и войната съ Сърбия, въ която България излѣзе побѣдителка, като разби сърбитѣ при Сливница, Драгоманъ Царибродъ и Пиротъ.

Въ 1903 г. недоволнитѣ македонци отъ турското жестоко управление повдигатъ въстание въ Македония, обаче то биде потушено жестоко.

Въ 1909 г. става провъзгласяването на България въ независимо царство и князь Фердинандъ добива царска титла.

Положението на македонцитѣ следъ прочутоото въстание въ 1903 г. не уби духа имъ. Начело на македонското движение заставатъ личности като Гоце Дѣлчевъ, Дамянъ Груевъ и др.

Въ 1912 г. избухва балканската война съ единствената целъ, освобождението на Македония. Обаче България бѣ изиграна вѣроломно отъ съюзницитѣ си Сърби и

Гърци. Въ тѣзи войни българската армия прослави народътъ ни съ победоноснитѣ сражения при Лозенградъ, Бунаръ Хисаръ, Люле Бургасъ, Чаталджа, Булаиръ и Одринъ. Обаче свободата на Македония не се доби и България бѣ принудена да воюва презъ 1913 г. съ своитѣ съюзници и да подпише Букурещкия миръ, въ който България не получи Македония, а ѝ се отне и отъ старата територия.

Две години по късно въ 1915 г. България влиза въ Европейската война, кждето още единъ пжтъ се бори за свободата на Македония, обаче въ 1919 г. тя бѣ принудена да подпише Ньойския договоръ и да ѝ се отнеме още отъ територията ѝ.

На 5 октомврий 1918 г. царъ Фердинандъ напуска престола и на него се възкачи Негово Величество царъ Борисъ III, който царува сега.

IV Произходъ на скаутизма и развитието му у насъ.

Основателя на разузнавачеството въ свѣта е английския генералъ отъ запаса сжръ Робертъ Стефансонъ Смитъ Баденъ

Пауелъ, роденъ въ Лондонъ на 22 февруарий 1857 г.

Първоначалното си образование той добилъ въ кжщи, а следъ това постжпва въ военно училище, което завършва съ успѣхъ. Следъ завършване на училището, той бива изпратенъ въ първи офицерски чинъ въ Индия, кждето престоява известно време, а следъ това взима последователно участие въ дветѣ експедиции, едната противъ бечуанитѣ, а другата противъ племето Зулу въ Южна Африка. Въ последствие той бива изпратенъ въ островъ Малта, кждето му се удава случай да изучи добре рицарскитѣ ордени, — законътъ на които покъсно става база на разузнаваческия законъ. Следъ дългогодишно престояване въ островъ Малта, Баденъ Пауелъ бива изпратенъ повторно въ Африка за да вземе участие въ експедицията противъ племето Атанти. Тукъ именно го заварва и бурската война и Баденъ Пауелъ заедно съ експедицията е билъ принуденъ да се укрепи въ малкия стратегически градъ Мафенингъ, който въ разстояние на 270 дни съ 1700 войника се защищавалъ отъ 12000 бури. Презъ време на обсадата, вътрешната охрана на града

била повърена на малките момчета, които съ гордост изпълнявали възложената им мисия. Съ свършването на войната Баденъ Пауелъ се връща въ Англия съ мисълта, че трѣбва да се направят нововъведения въ възпитанието на младежта, та по такъв начинъ да се създадат добри и честни граждани. Като резултатъ отъ тази негова мисълъ той създава разузнавачеството и въ 1907 г. направилъ първия пробенъ лагеръ на островъ Браунси. Успѣхътъ отъ този лагеръ билъ твърде голѣмъ и идеята на разузнавачеството бързо се разширява. Въ скоро време следе това той издава и книгата си *Scouting for boys* първото ръководство по разузнавачеството.

Въ 1909 г. станало първото английско Джемборе (съборъ) въ което взели участио повече отъ 40000 английски разузнавачи, и на което джемборе присъствувалъ и английския кралъ. Скоро време следъ това, английската разузнаваческа организация била призната за официална такава чрезъ специаленъ законъ.

Разузнавачеството следъ това преминава въ цѣлия свѣтъ и днесъ нѣма държава безъ разузнаваческа организация.

Въ 1920 г. въ Лондонъ се събрало първото международно Джемборе, въ което взели участие всички държави, въ които имало разузнавачески организации. На това Джемборе, Баденъ Пауелъ е билъ признатъ отъ всички организации за старши скаутъ. — Chief Scout.

Второто международно Джемборе се състоя миналата 1924 г. въ Копенхагенъ — Дания, на което Българскиятъ младежи разузнавачи бѣха официално представени отъ председателя на Върхов. Комитетъ.

Международната разузнаваческа организация има едно постоянно бюро въ Лондонъ съ директоръ Хуберъ Мартенъ. Съюза издава свой официаленъ органъ, които носе името Джемборе.

Създадената отъ Баденъ Пауелъ система за възпитанието на младежта въ послѣствие поради голѣмата нужда била преработена отъ сжщия за малките момчета подъ името *вжлчатство*, за момичетата — *момичета водачи* и за възрастните разузнавачи подъ името *Роверингъ* — у насъ *другари разузнавачи*.

Днесъ въ цѣлия свѣтъ има около 2,000,000 мл. разузнавачи и 1,000,000^м момичетата разузнавачки.

Разузнавачеството в България не датира от дълго време. То започна между 1911—15 г. в София, но се оформи в 1922 г. най-напред в Варна от чужденеца Уелсъ, а след това подето от Димитър Александровъ, сега вече покойникъ и от пишещия настоящето ръководство, — първитъ наши скаутмайстори.

Така лансираната идея бѣ подета от добри граждани, които образуваха единъ Върховенъ Комитетъ начело съ запасния подполковникъ П. Траяновъ, и дѣлото на скаутизма в страната тръгна по правилень пѣтъ.

Организацията на Б. М. Р. бѣ приета в международното бюро на разузнавачитѣ, а освенъ това се издадоха и много печатни ръководства по разузнавачеството. Едно отъ крупнитѣ дѣла в живота на нашата млада организация сж курсоветѣ по разузнавачеството, устроени отъ Върховния комитетъ миналата година презъ месецъ ноември, които бѣха посетени отъ около 60 души курсисти и отъ които излѣзоха добри носители на скаутизма у насъ. Организацията всѣкидневно печели все повече и повече привърженици всредъ обществото, което говори, че тя е именно онази организа-

ция, която ще допълни онази голѣма празнина в възпитанието, почувствана следъ войната, която не може да се запълни в училището и в семейството.

Организация на Българскитѣ младежи Разузнавачи

Най-малката група, в която сж събрани разузнавачитѣ е патрультъ. Той се състои отъ 9 разузнавачи включително и патрулния началникъ. Патрула е едно малко разузнаваческо семейство, насочило всички свой усилия за оформяването на характера на неговитѣ членове.

Три патрула образуватъ едно отдѣление подъ командата на единъ отдѣлененъ началникъ. Две и повече отдѣления образуватъ отредъ подъ началството на единъ началникъ на отряда. Отредитѣ отъ своя страна образуватъ дружината. Последнитѣ пакъ образуватъ инспекциитѣ. На чело на организацията стои Върховенъ комитетъ съ председател и членове.

Организацията на българскитѣ младежи разузнавачи има нѣколко клона отъ скаутизма, които сж нагодени споредъ силитѣ и условията на нейнитѣ членове.

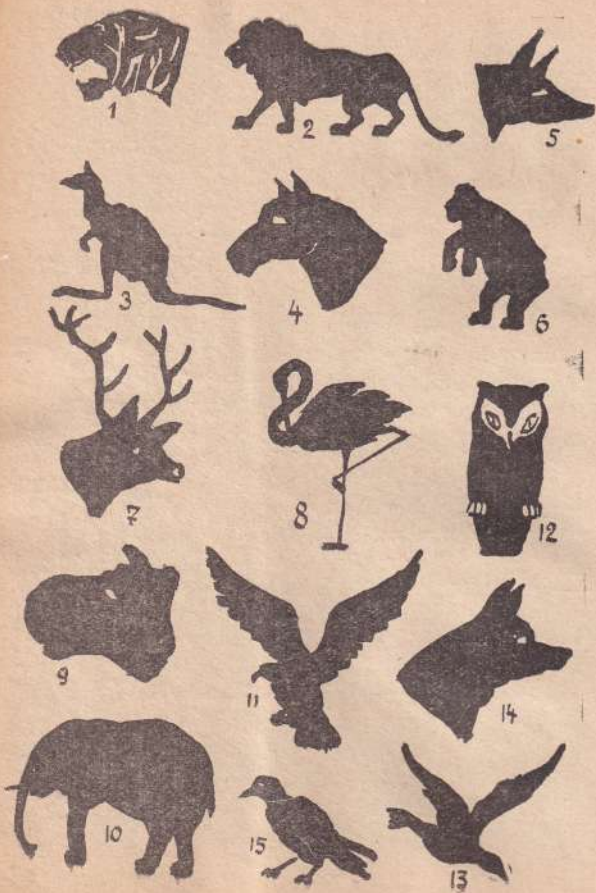

Таблица за качествата на патрулните животни.

животно	Значение	цвятъ	викъ
тигъръ	сила, гъвкавост издържливостъ.	виолетовъ	гра-о-о
лъвъ	сила, великодушие храбростъ,	жълто и чер- вено	йъ-йъох
кенгуру	нежностъ, чувстви- телностъ, бързина.	червено и сиво	ку-й
конь	услужливостъ, из- държливостъ, рабо- та.	черно и бѣло	цвилене
лисица	животъ въ гората, хитростъ, пърга- востъ.	жълто и зелено	аха-аха
мечка	сила, предпазли- востъ, точностъ	кафяво и черно	бу-т-ууръ
елень	познаване, любовъ и животъ въ гори- тъ.	виолетъи черно	бау-у-у
щъркель	вѣрностъ, герои- зъмъ и патриоти- зъмъ.	синь и бѣло	коорр
хипопо- тамъ	сила и плаване	розово и черно	бреч-ч-ъ
слонъ	сила, верностъ и работа.	червено и бѣло	гри-гри
орель	наблюдение, реши- телностъ, свобода	зелено и черно	трер-ау- ни-ауип- ерь

животно	Значение	цвятъ	викъ
бухълъ	разузнаване.	синь	бу-ху-у
гжльбъ	приятель на при- родата.	сиво и синьо	гу-гу-гу
вълкъ	разузнаване и на- блюдение.	жълто и черно	ау-ау-у
арана	умѣлостъ, срѣч- ностъ.	черно	гра-гра
кобра	хитростъ, хладно кръвие.	оранжъ и черно	пстъ.
гърмаша	сжшо както пре- дицето	розово и бѣло	чук. на 2 камака
куче	вѣрностъ, разузна- ване.	оранжъ	бау-бау
носорогъ	решителностъ, жи- вотъ въ гората	оран. и синьо	уар-уаръ
глиганъ	сила и животъ въ гората	сиво и розово	бруфъ- бруфъ
антилопа	пъргавина, добро носене на унифор- мата.	гъмно синь и бѣло	миаукъ
котка	следопитство, ра- зузнаване.	сифо и кафяво	мияу
биволь	сила, спокойствие	червено и бѣло	му мр
бобъръ	търпение, трудъ.	синьо и жълто	плѣс. на плани.
бизонъ	животъ въ лагера	ясно синьо	му-му
катерица	подвижностъ и на- блюдателностъ	гъмно червено и бѣло	чук. две дървета

животно	Значение	Цвятъ	Викъ
теликанъ	самоотверженостъ	червено и жъл.	гу-гу
пантера	смѣлостъ, следопитство.	черно и синьо	ки-укъ
лястовица	служба къмъ другитѣ.	синьо	кюи
крокодилъ	търпение и хитростъ.	зелено и кафяво	ху-а-еръ

Тѣ сж: 1) птичета (момичета) и вълчета (момчета) и отъ 8 до 12 г. 2) момичета и момчета разузнавачи отъ 12 до 18 г. 3) Другари разузнавачи и разузнавачки отъ 18 до 20 год. 4) Възрастни разузнавачи и разузнавачки. Освенъ това, организацията има морски и речни разузнавачи, а така сжщо и самотни такива въ града или селото, въ кѣито нѣма отредъ.

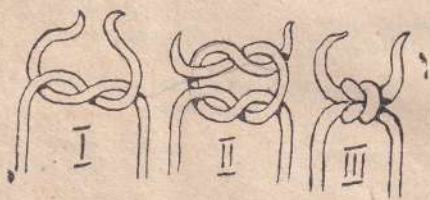
Всѣки отредъ отъ организацията на българскитѣ мл. разузнавачи носи име на заслужилъ на родината ни българинъ. Така напримѣръ Георги Бенковски, Василь Левски, Христо Ботевъ и пр.

V. Да знае шестъ възла и тѣхното приложение.

Нѣкои мислятъ, че възлитѣ въ разузнавачеството сж поставени туку така безъ да могатъ да свършатъ нѣкоя полезна работа на разузнавачитѣ. Обаче въ сжщностъ това съвсемъ не е така. Възлитѣ, не само че играятъ голѣма роль въ живота на разузнавача, явявайки му се въ помощъ било въ лагера, било въ кжщи, но тѣ още развиватъ и редъ качества, като сръчностъ и ловкостъ при работа съ ржцетѣ. Следъ като всичко

това се знае, излишно е да се дават повече обяснения за тях. Това е работа на специалния отдѣлъ отъ разузнавателството — пионерство, което при пръвъ удобенъ случай ще разгледаме по добре.

Основнитѣ възли сж *проста и сложна примки*, които се правятъ по следния начинъ: при простата примка само пригъваме възето, а при сложната примка краищата падатъ единъ върху други. Разликата при тѣзи два възла е само въ кръстосването на краищата.

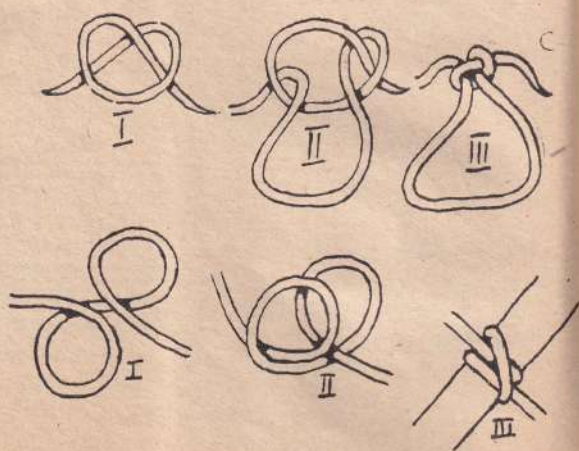

Плоския възелъ, се прави отъ два прости възла, обаче при втория възелъ трѣбва да внимаваме щото този край, който се намира при първия възелъ отъ горе, при втория такъвъ да пада пакъ отъ горе. Въ противенъ случай ще получимъ *бабешкия възелъ*, който не може

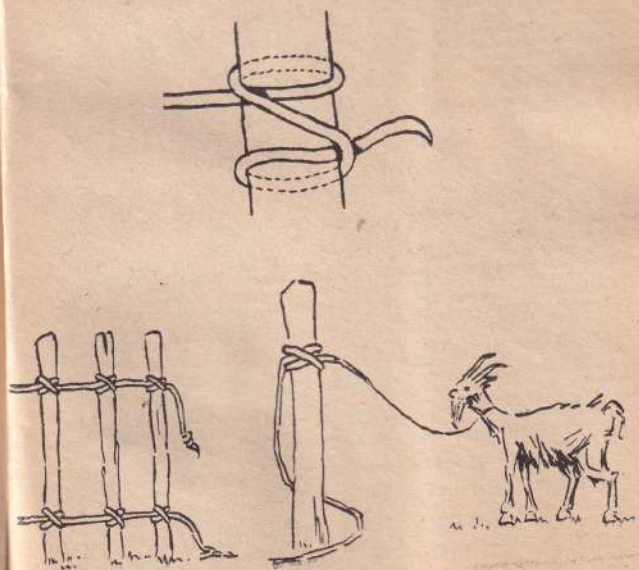
да ни послужи за нищо. Този възелъ носи още име и тъкачески. Той служи обикновенно за скачване на две възета.

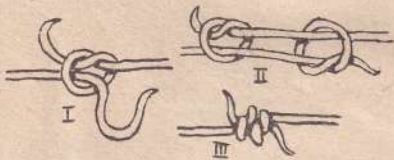
Подвижна халка. Има много начини за правене на този възел. Най-простия начин е следния: направя се една сложна примка, на която горния край се прокарва отдолу и се изтегля. По такъв начин добиваме една проста примка стегната с проста възел. Употребява се обикновено за вдигане на тежести.

Гимиджпийския възел Той служи за привързване на вжето на лодка към колче брега. Прави се от две сложни примки, които се налагат една върху друга както тукъ е показано на рисунката. Сжция възелъ може да се прави и съ единъ само край.

Рибарскя вжзелъ. Той служи така също за свързването на две вжжета. Прави се последния начинъ: двата свободни крайща се налагатъ единъ върху други и после съ всѣки край се прави по единъ простъ вжзелъ около другото

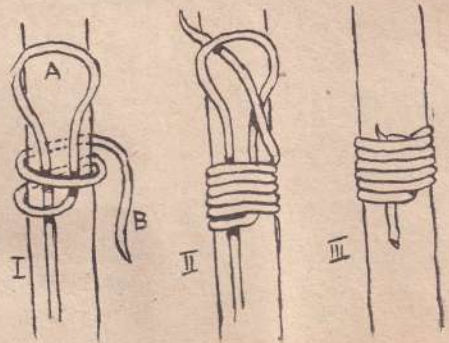

вжже. Следъ като вжзлитѣ се стегнатъ тѣ се издърпватъ за да се приближатъ единъ до други и вжзела е готовъ. Преимуществото на този вжзелъ е, че той не може да се развързва когато се намира потопенъ въ водата.

Вжзелъ за скачване на две дървета

Той се прави съ много здраво вжже. Започваме най-напредъ съ една продълговата примка по цѣлата дължина където ще правимъ вжзела.

Следъ това по дългата частъ на вжжетото се навива около примката много

добре. Следъ като края на вжжето, съ които правимъ навивкитѣ допре до началото на примката той се промушва презъ нея. Но за да бжде завършенъ възела трѣбва да издърпаме свободния край, по такъвъ начинъ, че края на примката съ проврено вжже въ нея да се

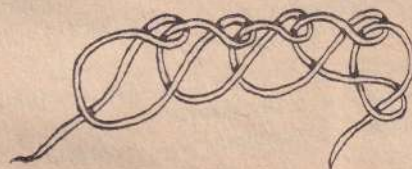

стегнатъ добре. Следъ това изрезваме добре съ ножче крайщата на вжжето и възела е готовъ. Тукъ приложенитѣ рисунки обясняватъ нагледно какъ става всичко това.

На вързване на ласо. Най после за да привършимъ съ вжзлитѣ считамъ за умѣстно да посоча какъ става навързването на ласо. Направя се една серия отъ подвижни халки, които въ последствие

когато искаме да отвържемъ, можемъ да сторимъ това само съ едно издърпване на вжжето. По такъвъ начинъ ласото се развърза и е готово за навиване.

Приложената рисунка ясно обяснява навързването на ласото.

VI Да е далъ разузнаваческото обещание.

Обещанието. Ти ще станешъ разузнавачъ, защото началника ти е доволенъ отъ твойтѣ познания за кандидатъ. Ти ще получишъ едно звание, което ще те повдигне въ очитѣ на твоитѣ приятели разузнавачи, защото ти ще дадешъ разузнаваческото обещание. То не е клетва. Съ него ти ангажирвашъ честта си, която е само една въ човѣка и безъ която истинския гражданинъ не може да съществува. Докажи впрочемъ, че ти действително си готовъ за обещанието което утре ще трѣбва да спазвашъ. По-

мисли само, една цѣла организация се довѣрява на тебе и те приема за братъ. Можешъ ли да допуснешъ, че си въ състояние да не оправдаешъ надеждитѣ възлагани върху тебѣ? Впрочемъ дай обещанието така като сж го давали въ миналото рицаритѣ, съ ясенъ погледъ и пълно съзнание за отговорността, която пада върху честъта ти.

Обещанието на българскитѣ младежи разузнавачи е следното:

„Предъ другаритѣ и честъта си се обещавамъ :

да изпълнявамъ дълга си къмъ Бога и Отечеството ;

да правя услуги всѣки моментъ ;

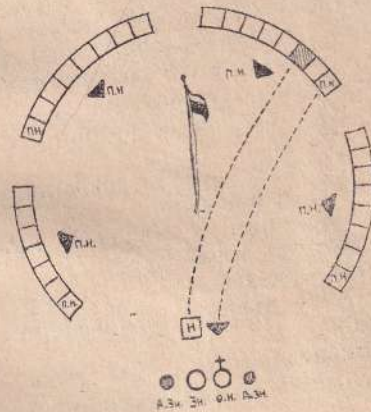
да изпълнявамъ разузнаваческия законъ.

Церемониала

За да се даде по голѣма тежестъ на даването на обещанието, последното става при особенъ церемониалъ. Почти въ всички страни той е единъ сжщъ.

Отряда се построява въ видъ на подкова, както тукъ е изобразено на рисунката или въ видъ на каре. Новацитѣ

които ще даватъ обѣщанието носятъ униформата си, обаче шапката е въ началника на отряда, въ помощникъ началникъ на отряда колана, а тоягата му въ

патрулния началникъ. Следъ построяването на отряда началника поздравлява разузнавачитѣ съ „Бжди готовъ!“

Началника на отряда, помощника му, отдѣлоннитѣ и поканенитѣ гости (напр. членоветѣ на родителския комитетъ) стоятъ предъ отвора на подковата. Срѣщу тѣхъ

къмъ отряда застава знаменосеца съ знамето на отряда. Предъ знамето заставатъ новацитъ, които биватъ провѣрявани по име и презиме.

Следъ това началника на отряда за дава последователно на всѣки единъ следнитѣ въпроси, на които новака отговаря тъй както е описано по доле.

Н. — Какво желаетъ ти?

Р. — Да стана разузнавачъ.

Н. — Защо?

Р. — За да се науча да служа на Бога. Отечеството и ближния.

Н. — Очаквашъ ли нѣкаква материална облага отъ това?

Р. — Не, никаква.

Н. — Кое е първото задължение на разузнавача.

Р. — Всѣкидневното добро дѣло.

Н. — Знаешъ ли разузнаваческия законъ?

Р. — Да.

Н. — Кажу ги!

Разузнавача казва цѣлия законъ съ ясенъ, високъ и бавенъ гласъ.

Н. — Обещавашъ ли се да спазвашъ винаги разузнаваческия законъ и традициитѣ на Организацията?

Р. — Да.

Н. — До кога?

Р. — Винаги.

Началника се обръща къмъ новака:

— Довѣрлявайки се на твойтъ думи, азъ ти позволявамъ да дадешъ обещанието на Българскитѣ младежи разузнавачи.

Тогава разузнавача застава предъ знамето и отдава голѣмия поздравъ. Въ това време цѣлия отрядъ поздравлява съ голѣмия поздравъ. Тогава новака казва обещанието, както е дадено по горе, следъ което началника на отряда се приближава до него и му казва: — Отсега нататкъ ти си членъ на голѣмото разузнаваческо братство. Следъ това му стиска лѣвата ржка, дава му шапката и разузнаваческия знакъ. Помощника на начал. отряда му подава колана. Приелъ горнитѣ нѣща разузнавача се обръща кржгомъ, застава предъ патраулния си началникъ, който му дава тоягата и му стиска лѣвата ржка. Най после той поздравлява отряда. Следъ горното, началника казва: — Разузнавачъ Х. . . . , отъ патруль на мѣсто си! И кандидата заедно съ патраулния си началникъ заема мѣстото си въ опредѣления патруль.

Началника на отряда казва нѣколко думи послучай общанието, следъ което разузнавачитѣ извикватъ вика; „Да живѣй ура! Следватъ следъ това команди: — Свободно! — Разпрѣсни се! Следъ тѣхъ разузнавачитѣ отъ отряда поздравляватъ новака, стискайки му лѣвицата.

◆◆◆◆◆

Цена 10 лева